

VERHOOG DE SLAAGKANS VAN ELK KIND

VEROVER
DE STAD

turnhout.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

7. STAD VAN DE JEUGD

STANDPUNT

Kinderen en jongeren hebben recht op de stad. Niet later, als volwassenen, maar nu. Een stad waar de overheid kinderopvang van kwaliteit zelf organiseert. Een stad waar kinderen zelfstandig en veilig gebruik kunnen maken van de publieke ruimte en infrastructuur. Een stad met een divers en laagdrempelig vrijetijdsaanbod. Jonge Binken zijn de experts bij uitstek over de plek waar ze wonen, leren en zich amuseren. Daarom kunnen we, door hen aan het woord te laten, een schat aan voorstellen en engagement aanboren. Onderwijs is net als gezondheidszorg, wonen en werk een basisrecht. De overheid heeft dan ook de plicht voor iedereen onderwijs te garanderen zonder financiële of andere drempels. Onderwijs moet de talenten van onze kinderen ontwikkelen. Hen kennis bijbrengen om de wereld te begrijpen, hen kritisch en weerbaar maken om die wereld beter te maken. Onderwijs moet de hefboom zijn voor emancipatie en sociale gelijkheid.

WAT WE WILLEN

ÉÉN. VERHOOG DE SLAAGKANSEN OP SCHOOL VAN ELK KIND

- We willen kleinere klassen in onze scholen. In de kleuterschool en het eerste en tweede jaar lager onderwijs willen we ongeveer 15 kinderen in de klas. In de volgende jaren van het lager en het secundair onderwijs willen we maximaal 20 leerlingen in de klas. In het stedelijk onderwijs geeft de stad het goede voorbeeld.
- We openen een stedelijke kleuter- en basisschool in elke wijk in plaats van goed draaiende scholen af te breken.
- We dringen er bij de Vlaamse overheid op aan dat kleuter-, lager en secundair onderwijs volledig kosteloos worden. Zolang dat niet gebeurt, werken we met maximumfacturen in het stedelijk onderwijs en breiden we de onderwijscheques uit naar het secundair onderwijs.
- We organiseren een inschrijvingsbeleid dat elk kind een plaats garandeert in een gemakkelijk toegankelijke, sociaal gemengde school. We laten alle scholen meewerken aan het online centraal aanmeldingsregister, kortweg CAR.
- We zorgen voor gezonde voeding op school. Samen koken met de leerlingen kan deel uitmaken van de lessen. De uitwisseling van de internationale keukens kan ook de verbinding tussen leerlingen, ouders en het schoolteam bevorderen.
- We dringen aan bij de Vlaamse overheid op een langere gemeenschappelijke stam en op het uitstellen van de studiekeuze tot 16 jaar. We zetten in op een veelzijdige vorming.
- We dringen aan bij de Vlaamse overheid op een vervangingspool van leerkrachten. Wie werkloos is en een leraarsdiploma bezit, heeft recht op werkzekerheid voor een volledig schooljaar en een loon voor twaalf maanden.
- We verbeteren de werkzekerheid van jonge leerkrachten door een snellere vaste benoeming van TADD'ers (leerkrachten met een Tijdelijke Aanstelling van Doorlopende Duur).

TWEE. MEER OPVANG, DICHT BIJ HUIS

- We bouwen de stedelijke kinderopvang weer uit, met voldoende personeel en een goede infrastructuur. Een stedelijke kinderopvang die het voortouw neemt op het vlak van kwaliteit in de kinderopvang.
- Voor de voor- en nabewaking is er bijkomend geld nodig zodat gezinnen daar niet op te hoge financiële drempels botsen. We versterken ook de vakantieopvang en buitenschoolse opvang.
- We breiden de flexibele kinderopvang, naar voorbeeld van Het Lindeke, uit naar alle wijken van de stad.

DRIE. EEN PLAATS OM JONG TE ZIJN

- De openbare ruimte richten we zo in dat jongeren er zich thuis voelen, met voetbal- en basketbalveldjes, zitbanken, groen, sanitair en drinkwaterfonteinnetjes. We voorzien voor alle kinderen en jongeren een speelterrein op maximaal 400 meter van huis.
- We richten straten in met 'spelaanleiding', bijvoorbeeld door op het voetpad een hinkelspel aan te brengen.
- We zorgen voor een breed, laagdrempelig speelaanbod voor de kinderen op de pleinen in heel de stad: gratis en zonder inschrijvingen.
- In elke wijk is een sterke permanente werking van het professioneel jeugdwerk nodig. We investeren daar in professionals en solide vrijwilligers om het aanbod te optimaliseren en nieuwe initiatieven op te starten.
- Jeugdbewegingen zoeken vrijwilligers en omkaderen hen. Het is ook aan de stad om de jeugdbewegingen daarbij te steunen.
- We organiseren en ondersteunen jaarlijks gezamenlijke evenementen om de ontmoeting, uitwisseling en samenwerking tussen jongeren in de verschillende vormen van jeugdwerk te stimuleren.

VIER. JONGEREN BETREKKEN

- We werken met Plein Patrons in heel de stad. Plein Patrons zijn animatoren op buurtpleinen. Jongeren vanaf 16 jaar nemen zo verantwoordelijkheid op voor hun eigen plein in samenwerking met professionele coaches uit het jeugdwerk.
- Bij de heraanleg van straten en pleinen betrekken we jongeren, ook buiten de klassieke inspraakkanaalen. We maken contact via het jeugdwerk en het onderwijs.
- Een goed functionerende jeugdraad vraagt om permanente professionele ondersteuning en zit verankerd in de jeugdverenigingen. De jeugdraad moet initiatiefrecht krijgen in de gemeenteraad. Dan kunnen jongeren punten op de agenda zetten.
- We maken een digitale plek waar jongeren vragen en voorstellen kunnen plaatsen en die ook kunnen laten ondersteunen door leeftijdsgenoten. We zorgen voor een brede bekendmaking van dit nieuwe online inspraakmedium.
- We bieden verschillende mogelijkheden aan om kinderen hun mening te laten geven. Bijvoorbeeld via kinderenquêtes aan de schoolpoort.
- We investeren in de kinder- en jeugdorganisaties. Zij bieden kinderen en jongeren een tweede thuis, een veilige omgeving om zichzelf te zijn, om problemen te bespreken en nieuwe dingen te ontdekken.
- Voor iedereen die betrokken is bij het jeugdwerk en de kinderopvang, voorzien we regelmatige bijscholing, vorming en omkadering.

VISIE

Turnhout is een jonge stad. Meer dan een kwart van de Turnhoutenaren is jonger dan vijftientig. Allemaal verdienen die hun plaats in de stad. Allemaal zijn het burgers in volle ontwikkeling, met dromen en barstensvol ideeën. Ideeën over hun toekomst, maar ook over de stad waarin ze leven en over de buurt waar ze wonen, leren en hun vrienden ontmoeten.

In 2015 ontving Turnhout het label “kindvriendelijke stad”, samen met zes andere Vlaamse steden. Er bestaan inderdaad een aantal zeer goede initiatieven voor kinderen en jongeren. Maar de overhandiging van dat label ging ook gepaard met het stille protest door de ouders van de intussen gesloten stedelijke kleuterschool De Paddenstoel. Een schooltje dat goed draaide en waar niemand voorstander van een sluiting was, noch de ouders, noch het onderwijzend personeel, noch de buurtbewoners. Volgens ons kan Turnhout beter. Daarom zetten we ons in om van onze stad ook een echte stad van de jeugd te maken. Dat doen we door jongeren actief te betrekken, als experts op hun eigen terrein. We zorgen voor een groter aanbod om te spelen en actief te zijn in de open ruimte en ondersteunen de jeugdwerkingen om dit optimaal te benutten. We zetten extra in op voldoende opvang voor en na school, in publieke handen en dicht bij huis. We herwaarderen ons onderwijs, zodat niemand uit de boot valt.

De Vlaamse school is vandaag de school van de ongelijkheid. Ons onderwijs is de kampioen in het reproduceren van sociale ongelijkheid. Niet talent en doorzettingsvermogen bepalen je schoolloopbaan en je positie in de samenleving daarna, maar je afkomst. Leerlingen uit kansarme gezinnen zijn oververtegenwoordigd in de statistieken van schoolse vertraging en schoolse mislukking.

Er is een doortastend beleid nodig om die kloof te dichten. We willen een school waar alle kinderen slagen, ook zij die het thuis sociaal en financieel moeilijker hebben. Alle kinderen moeten op school de nodige hulp krijgen, in kleine klassen met goed opgeleid personeel, zodat zittenblijven vermeden kan worden.

ÉÉN. VERHOOG DE SLAAGKANSEN OP SCHOOL VAN ELK KIND

Turnhout is onmiskenbaar het hoofdkwartier van onderwijs in onze regio. Kleuter-, lager- en secundair onderwijs samen, volgen bijna 13.000 jongeren een opleiding in onze stad. Maar er is nog veel werk aan de winkel. Het aantal zittenblijvers stijgt in Turnhout, terwijl dit in de meeste andere centrumsteden daalt. Bovendien zit het totaal aantal zittenblijvers in onze stad boven het Vlaamse gemiddelde. De PISA resultaten tonen een enorme sociale ongelijkheid in heel Vlaanderen. Er bestaan grote sociaal gerelateerde verschillen tussen de leerlingen met de beste en slechtste resultaten en deze kloof is nergens zo groot als in Vlaanderen.

Leerkrachten willen dat alle leerlingen vooruitgaan in de klas. Daar hebben we kleinere klassen voor nodig. Het STAR-onderzoek in de VS heeft de resultaten gemeten als leerlingen gedurende vier leerjaren (van 6 tot 10 jaar) met 13 à 15 dan wel met 22 à 25 in een klas zitten. De leerlingen uit de kleinere klassen boekten in hun schoolloopbaan een gemiddelde leerwinst van meer dan een jaar en behaalden ook betere resultaten in het hoger onderwijs. Alle leerlingen boekten een grote leerwinst, de leerlingen uit de kansarme gezinnen het meest. De leerkracht kende in de kleinere groepen elke leerling beter en kon doeltreffender aan elk van hun individuele noden beantwoorden.

In onze Grote Bevraging bij meer dan duizend Turnhoutenaren gaf maar liefst 40 procent aan dat kleinere klassen de topprioriteit moet zijn. Met de PVDA willen we dan ook het aantal leerlingen per klas beperken tot ongeveer 15 in de kleuterschool en de eerste twee jaar van het lager onderwijs en tot 20 in de volgende jaren van het lager en secundair onderwijs.

Kleinere klassen, dat vraagt extra leerkrachten. Het is heel jammer dat zo veel startende leerkrachten het onderwijs snel verlaten, onder andere omdat ze geen werkzekerheid hebben. Daarom moet er een volwaardige vervangingspool komen. Wie werkloos is, een leeraarsdiploma bezit en toetreed tot de pool, heeft dan recht op werkzekerheid voor een volledig schooljaar en op een loon voor twaalf maanden. De leerkrachten van de vervangingspool zetten we in om zieke collega's te vervangen binnen een bepaalde regio. Tussen twee vervangingen verrichten ze pedagogische taken in een ankerschool (als hulpleerkracht, bij remediëring, huiswerkklas...). Door de snelle vervanging, daalt het aantal verloren lessen drastisch. Vandaag lopen leerlingen een achterstand op, als een vak lange tijd niet gegeven wordt. De vervangingspool zorgt voor werkzekerheid voor de onderwijzers en voor leszekerheid voor de leerlingen. Om de werk-

zekerheid van jonge leerkrachten te verbeteren willen we de snellere vaste benoeming van de TADD'ers, leerkrachten met een Tijdelijke Aanstelling van Doorlopende Duur.

Door werk te maken van kleinere klassen in onze scholen, verhogen we de slaagkansen van alle leerlingen. Maar dat alleen is niet voldoende. We willen ook alle drempels wegwerken die vandaag nog vaak voor de schoolpoort liggen. Onderwijs is een basisrecht. Om dit recht te garanderen maken we het onderwijs ook echt toegankelijk. We openen een stedelijke kleuter- en basisschool in elke wijk. Dat is het minimum. Enkel zo kan je spreken over een laagdrempelige eerste graad. We breken geen goed draaiende schooltjes af om de gronden te kunnen verkopen aan projectontwikkelaars, zoals het stadsbestuur deed met De Paddenstoel. We houden bij nieuwe verkavelingen de sleutels in handen van de stad, zodat we kunnen voorzien in nieuwe stedelijke wijkschooltjes. We werken niet met vormen van publiek-private samenwerking.

Het kleuter-, lager en secundair onderwijs moeten kosteloos zijn, zoals het in de Grondwet staat. Het onderwijsbudget in ons land moet opgetrokken worden naar 7 procent van het bbp (bruto binnenlands product), zoals in de jaren tachtig nog het geval was. We willen dat de herfinanciering van het onderwijs betaald wordt met de opbrengst van een miljonairstaks of vermogensbelasting. Ons onderwijs is gewoon te duur. Middagstudie en nabewaking dikken die factuur vaak nog aan. Je kinderen naar school sturen zorgt bij veel ouders voor een te grote hap uit het gezinsbudget. In het middelbaar onderwijs lopen de kosten nog hoger op. We dringen aan bij de Vlaamse overheid dat kleuter-, lager en secundair onderwijs volledig kosteloos worden. Zolang dat niet gebeurt, werken we met maximumfacturen in het stedelijk onderwijs, naar voorbeeld van het Antwerps provinciaal onderwijs. We breiden de onderwijscheques uit naar het secundair onderwijs. Die bestaan nu al voor het basisonderwijs.

De kinderarmoede in onze stad is hoog. Bijna één op vier Turnhoutse kinderen groeit op in kansarmoede. De verhalen over lege boterhamdozen zijn welbekend. Dit kunnen we relatief eenvoudig oplossen door gezonde en voedzame maaltijden aan te bieden voor iedereen, zonder stigmatisering van de kinderen uit arme gezinnen. Het kan deel uitmaken van de lessen om met de leerlingen samen te koken. Verschillende eetculturen uitwisselen kan ook de verbinding tussen leerlingen, ouders en schoolteam bevorderen. Door in te zetten op gezonde warme maaltijden in de scholen zijn Finland en Zweden erin geslaagd overgewicht in te dijken. Die collectieve aanpak lost meteen de ongelijkheden in de boterhamdozen op.

We werken ook de sociale ongelijkheid in ons onderwijs weg. Vroegtijdige opsplitsing in hiërarchische studierichtingen vanaf de leeftijd van 12 jaar, werkt de sociale selectie in de hand. Er is een duidelijk verband tussen welke leerling in BSO, TSO of ASO belandt en de sociaal economische achtergrond. Zoals veel onderwijsspecialisten pleit ook de PVDA voor een langere gemeenschappelijke basisvorming – tot 16 jaar – en een latere studiekeuze. Wij gaan voor een veelzijdige vorming: iedereen moet een goede basis krijgen van algemene, wetenschappelijke en technische kennis en vaardigheden. Het is een vorming die ook handvaardigheden, lichamelijke opvoeding en sport, muzische en beeldende vorming en expressie bevat. Met een lange 'gemeenschappelijke stam' kunnen we iedereen die veelzijdige vorming aanbieden. Een latere studiekeuze zal een rijpere studiekeuze zijn en ze zal minder dan vandaag bepaald zijn door de sociale afkomst.

Het gaat erom de wereld te begrijpen en erop in te grijpen. Daarom willen we ook culturele basisvaardigheden geïntegreerd zien in het dagonderwijs, van de kleuterklas tot en met de bachelor in het hoger onderwijs. Een kunstzinnige vorming is net zo nodig als leren lezen en rekenen. We gaan ook voor een laagdrempelig deeltijds kunstonderwijs waar talenten de kans krijgen zich verder te ontwikkelen.

We pleiten voor een inschrijvingsbeleid waarbij de overheid elk kind een plaats garandeert in een gemakkelijk toegankelijke en sociaal gemengde school. Om kampeertoestanden te voorkomen, moeten alle scholen meewerken aan het Centraal Aanmeldingsregister (CAR). Momenteel treden scholen nog vrijwillig toe tot het CAR.

It takes a village to raise a child. Het concept 'brede school' sluit daarop aan. Een brede school is ingebed in de wijk en de wijk is ingebed in de school. Cultuur- en sportaanbod worden in en rond de school aangeboden en de school staat open voor de verenigingen uit de buurt. Er is een brede schoolwerking die ingeplant is in de wijk. Kinderen en jongeren krijgen er kwaliteitsonderwijs en leggen er de basis voor een leven lang leren. Rond de school ontwikkelt zich een intens sociaal leven, vanaf het moment dat de kinderen hun eerste stapjes door de grote schoolpoort zetten tot het moment dat een van de ouders 's avonds in de lokalen een cursus gaat volgen of aan sport komt doen. Misschien kan je in het schoolgebouw terecht voor je boeken omdat er een afdeling van de bibliotheek gevestigd is. De school is ook de plaats waar je 's woensdags of in het weekend les volgt in muziek, woord, dans of media... Of misschien wonen de grootouders in een serviceflat die de stad boven de klaslokalen gebouwd heeft, omdat ze bewust gekozen heeft voor een multifunctioneel bouwproject. De school als 'ons dorp'.

We zien onderwijs niet als een concurrentiële markt tussen de verschillende netten. We werken nationaal toe naar één net en bevorderen alles wat de samenwerking tussen de netten kan verbeteren op stadsniveau. We zetten de overdreven hiërarchische managementcultuur aan de deur en laten een nieuwe wind waaien met weer veel aandacht voor de mensen op de vloer. We maken een cultuur waar men in een open sfeer samenwerkt en ook kritiek kan uiten zonder angst voor jobverlies of represailles.

TWEE. MEER OPVANG, DICHT BIJ HUIS

Kinderen tussen nul en zes jaar halen veel profijt uit een stimulerend aanbod van kinderopvang, pedagogische ondersteuning en kleuteronderwijs, zowel qua cognitieve ontwikkeling als op sociaal en gezondheidsvlak. Als ze in hun prille levensjaren verstoken blijven van kwaliteitsvolle diensten, presteren zelfs de knapste kinderen uit kansarme milieus beneden de middenmoot.

In onze Grote Bevraging bij meer dan duizend Turnhoutenaren dringt 34 procent aan op meer aanbod van betaalbare opvang voor en na de schooluren en tijdens de vakanties. De combinatie van een baan – of het zoeken ernaar – met de opvoeding van de kinderen en het zorgen voor opvang en babysit loopt niet altijd van een leien dakje. Werkgevers eisen meer flexibiliteit en ouders moeten dat maar zien te bolwerken. Dit werkt de maatschappelijke ongelijkheid in de hand. Vrouwen nemen nog altijd het merendeel van de zorgtaken op zich. Goede en sterke publieke dienstverlening ontlast de gezinnen en de vrouwen. Er is een rechtstreekse link tussen goede en betaalbare kinderopvang en de arbeidsparticipatie van vrouwen. Om al deze redenen organiseren we de uitbreiding van goede en betaalbare kinderopvang van de stad. Vanuit datzelfde oogpunt moet de stad de vakantieopvang en de buitenschoolse opvang stevig in handen nemen.

Stad Turnhout organiseert al zo'n 18 jaar kinderopvang. De verschillende locaties van Gabbers en Co, Slabbers en Co, Het Lindeke, de deelname aan het Europese PACE project dat kansarme ouders de weg helpt vinden naar kinderopvang en een job, zijn de troefkaarten die we moeten uitspelen en verder uitbouwen. We brengen de stedelijke kinderopvang naar elke buurt en verhogen daarmee zowel de nabijheid en capaciteit. Hiervoor maken we extra middelen vrij waarmee we ons patrimonium verder kunnen uitbreiden zodat we ook kunnen waken over de betaalbaarheid van onze diensten.

Onze kinderopvang moet altijd publiek blijven. In de Antwerpse kinderopvang verscheen de eerste multinational op het terrein: Babilou, een keten met crèches in Monaco, België, Duitsland, Dubai en Zwitserland. Wij stellen alles in het werk om te voorkomen dat deze situatie zich in Turnhout zou voordoen. Er zijn extra plaatsen nodig, maar daarvoor grote multinationals subsidiëren is de verkeerde piste. Babilou, een van de grootsten op de Europese markt, wil tegen 2020 een omzet halen van 500 miljoen. Maar als bedrijven hun winsten willen vergroten, gaan de kwaliteit in de dienstverlening en de arbeidsvoorwaarden voor het personeel er telkens op achteruit. Of er komen hogere prijzen voor wie kwaliteit wil. Ook Nederland heeft de keuze voor de privé gemaakt. Vandaag, zes jaar later, is de situatie dramatisch: stijgende prijzen, slechte kwaliteit, groot onderaanbod, ondergekwalificeerd en slecht betaald personeel... In juli 2012 ging Estro, een groep met 340 crèches en opvanglocaties, failliet. Duizenden gezinnen hadden plots geen opvang

meer voor hun kinderen. Zulke toestanden willen we hier niet meemaken. Kinderopvang moet een basisvoorziening zijn, geen bron van winst voor aandeelhouders van multinationals. Kinderopvang is een publieke aangelegenheid, geen markt waar grote bedrijven zich op kunnen storten.

DRIE. EEN PLAATS OM JONG TE ZIJN

Al spelend leren kinderen niet alleen motorische maar ook sociale vaardigheden. In de stad groeien veel kinderen op in appartementen of kleine woningen zonder tuin. Dan is het belangrijk dat ze dicht bij huis kosteloos kunnen spelen. Zo maken ze vriendjes in de buurt en wordt de band tussen de buurt en de kinderen sterker. Wij willen dat er voor elk kind in elke buurt op minder dan 400 meter een speelruimte is.

Daarvoor moet de stad niet overal speelruimtes ‘bouwen’, ze kan ook creatief zijn. Het kan bijvoorbeeld ook door buurtscholen in het weekend open te stellen, maar ook door kleine speeltuigen en speelaanleidingen zoals bepaalde parcours aan te brengen in de openbare ruimte. Speelruimte creëren is de eerste stap, degelijk onderhoud ervan is de tweede stap en ook die is nodig.

De PVDA wil geen plekje laten verloren gaan. Zo kunnen straten speciaal worden ingericht met ‘speelaanleiding’, bijvoorbeeld door op het voetpad een hinkelspel aan te brengen. Dat vereist wel een omslag op vlak van mobiliteit: weg van autostraten naar echte woonstraten.

Er moeten ook meer goed uitgeruste speeltuinen en speelruimtes komen met veel groen. Park Begijnveldekens is daarvan een goed voorbeeld. Zo zorgen we voor een breed, laagdrempelig en gratis speel-aanbod voor de kinderen in heel de stad.

Jeugdverenigingen doen vandaag schitterend werk. De speelpleinwerking van Turnhout is een schoolvoorbeeld in Vlaanderen voor het werken naar kwetsbare jongeren. We hebben het dan over het professionele jeugdwerk dat zich met vaste medewerkers in dienst vooral richt op de maatschappelijk meer kwetsbare jongeren, maar ook over vrijwillig jeugdwerk - de jeugdbewegingen. Die jeugdbewegingen bezorgen honderden jongeren elk weekend en elke zomer de tijd van hun leven. Het jeugdwerk is voor veel jongeren hun tweede thuis, een plek waar ze zich veilig voelen, vrienden maken en kunnen groeien. Het jeugdwerk haalt jongeren uit hun isolement, doet hen open bloeien en zet hen op weg naar hun eerste job.

Het professionele jeugdwerk verdient het om meer middelen te krijgen: niet alleen om werkingen uit te breiden en om met jeugdwerkers de hulpvragen van jongeren te kunnen beantwoorden, maar ook om werkingen op te starten in buurten waar ze vandaag nog niet bestaan. Het vrijwillige jeugdwerk helpen we vooral met ondersteuning bij het vinden en vormen van hun ruggengraat: de vrijwilligers die zich dag in dag uit engageren voor hun jeugdbeweging. De opleiding van vrijwilligers met een migratie-achtergrond geven we extra aandacht om de diversiteit in het jeugdwerk te verhogen. Maar we verlenen ook steun voor een degelijke infrastructuur voor de jeugdbewegingen.

Om de ontmoeting, uitwisseling en samenwerking tussen jongeren van de verschillende vormen van jeugdwerk te stimuleren, organiseren en ondersteunen we jaarlijkse gezamenlijke evenementen.

VIER. JONGEREN BETREKKEN

Als kinderen op een plein spelen, kan dat wel eens zorgen voor conflicten met buurtbewoners of met organisatoren van evenementen. Dergelijke conflicten willen we snel via dialoog aanpakken. In samenwerking met enkele jeugdverenigingen starten we het project Plein Patrons op. Inspiratie hiervoor vinden we in het Antwerpse district Borgerhout, waar dit enorm succesvol bleek. Vrijwilligers uit jeugdbewegingen krijgen een opleiding om de jongeren op een pleintje te begeleiden. De sterkte van het project is dat het Plein Patrons opleidt die verbonden zijn met hun plein of wijk, die er opgegroeid zijn. De Plein Patrons kennen de kinderen en jongeren die op dat plein komen spelen, en hun ouders. Ze weten hoe ze de jongeren

moeten aanpakken. Door het inzetten van Plein Patrons in Borgerhout verminderde het aantal conflicten en voelen de jongeren zich verantwoordelijk. Het project gaat uit van de sterkte van een buurt en de kracht van jongeren actief te betrekken. Wij willen jongeren kansen en verantwoordelijkheden geven, die ze vaak niet krijgen.

Vaak voelen jongeren zich geen volwaardige partners die mee de stad van vandaag kunnen maken. Inspraak blijft soms weggelegd voor wie de weg doorheen de wirwar van stedelijke structuren op eigen houtje afgelegd krijgt. De communicatie tussen de stad en kinderen en jongeren kan beter. We moeten kinderen en jongeren ernstig nemen in hun ideeën en bedenkingen. Burgerschap kan alleen vanuit wederzijds vertrouwen en respect. Wie jonger is dan 18 kan nu bij de verkiezingen zijn of haar stem niet laten gelden. Er is een mentaliteitswijziging nodig om jongeren bij het uitstippelen van het stedelijk beleid aan bod te laten komen. Om je te kunnen uitspreken, moet er ook geluisterd worden. Dat vraagt om een open houding van beleidsmakers. Die moeten beseffen dat jongeren experts zijn over hun buurt of school. Democratie is tweerichtingsverkeer: verwacht niet alleen dat jongeren zelf hun weg vinden, maar ga ook actief naar hen toe. De stad moet kinderen en jongeren verschillende mogelijkheden aanbieden om te participeren aan het beleid. Dat kan bijvoorbeeld met eenvoudige bevragingen.

Met die ingesteldheid kan een stadsbestuur jongeren op allerlei manieren aan bod laten komen. In de eerste plaats via de structurele inspraakorganen, zoals de jeugdleden. Die moeten uitgroeien tot volwaardige jongerenvertegenwoordigingen. Voorwaarden daarvoor zijn: professionele ondersteuning en respect en waardering vanwege het beleid. Daarom moet de jeugdraad initiatiefrecht krijgen in de gemeenteraad. Dan kunnen ook de jongeren punten op de agenda zetten.

Ook wie geen rechtstreekse lijn heeft naar de jeugdraad, moet zijn of haar ideeën op tafel kunnen leggen. Daar is een open, digitaal instrument voor nodig, waarmee jongeren hun vragen en voorstellen naar voren kunnen brengen en daarvoor steun van andere jongeren kunnen krijgen. De stedelijke diensten engageren zich om elke vraag te beantwoorden en om voorstellen die de steun krijgen van voldoende jongeren, te behandelen.

Het stedelijk jeugdbeleid moet verankerd zijn in de jongerenwereld. Daarvoor kan het beleid steunen op het jeugdwerk en op banden in het onderwijs. Dan kunnen jongeren gehoord worden als er veranderingen op til zijn in hun buurt, zoals de heraanleg van straten of pleinen, maar ook om het beleid bij hen af te toetsen. Zonder sterk jeugdwerk kan het beleid doorgedreven inspraak van jongeren niet realiseren.

Participatie vraagt informatie en empowerment. We blijven investeren in de kinder- en jeugdorganisaties, zowel de vrijwillige als de professionele. Ze bieden kinderen en jongeren een tweede thuis, een veilige omgeving om zichzelf te zijn, om problemen te bespreken en om nieuwe dingen te ontdekken. Voor informatie en participatie vinden kinderen en jongeren de jeugdwerkers belangrijke tussenpersonen.

We voorzien regelmatige bijscholing, vorming en omkadering voor alle betrokkenen bij het jeugdwerk en de kinderopvang. Veel organisaties geven aan dat daar grote nood aan is. Vrijwilligers en professionals worden almaar meer geconfronteerd met psychologische problemen, kansarmoede, racisme... en weten niet altijd goed hoe daarmee om te gaan.